

עמ"ת 57781/07/19 - מדינת ישראל נגד ויאצ'סלב רפאילוב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 57781-07-19 מדינת ישראל נ' רפאילוב(עציר)

בפני	כבוד השופטת נאוה בכור
העוררת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	ויאצ'סלב רפאילוב (עציר)

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון, מיום **22.07.2019**, שניתנה על ידי כב' השופט מנחם מזרחי, במ"ת 57781-07-19, בגדרה הורה על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בבית הוריו ברמלה (להלן: "החלטת בית המשפט קמא").

2. כנגד המשיב ואחרים הוגש כתב אישום, כשלמשיב מיוחסות בו עבירות של קשירת קשר לעשות פשע (14 עבירות) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק");

יצוא, יבוא, מסחר, הספקה סמים מסוכנים (14 עבירות) לפי סעיף 13 וסעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה") וסעיף 29 לחוק;

החזקה/ שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודה.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה נגד המשיב והאחרים בקשה להארכת מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

3. על פי עובדות כתב האישום, במועדים שונים בין החודשים אפריל למאי 2019 סחרו המשיב והאחרים בסם מסוכן מסוג קנבוס (להלן: "הסם"), אותו מכרו לקונים שונים במקומות שונים באזור המרכז והדרום.

עובר למועדים הרלוונטיים לכתב האישום, נאשם 1 בכתב האישום (להלן: "האחר") התקין על גבי טלפון אשר החזיק את היישומון "טלגרם" (להלן: "טלגרם"), ונכנס לקבוצת "טלגרם", אשר מהווה פלטפורמת תקשורת מוצפנת ליצירת קשר אנונימי בין משתמשים שונים לצורך רכישה וקניה של סמים (להלן: "טלגרם"), ופרסם שם את הסם, והקונים פנו אליו באמצעות הטלגרם, בהודעה פרטית, על מנת לתאם את עסקת רכישת הסם.

האחר קיבל את ההזמנות מהקונים לכמות הסם והעביר באמצעות היישומון וואטצאפ לטלפון שהחזיק המשיב או לטלפון שהחזיק שותף נוסף לכתב האישום, ואלו היו מגיעים לכתובת הקונים, ולצורך מסירת הסם וקבלת הכסף בתמורה - התקשרו ממספר חסום לקונים.

באשר למשיב - הוא סחר יחד עם האחר בסם בין המועדים **01.05.2019** ל-**10.05.2019**, ב-14 מועדים שונים, בדרך המפורטת לעיל, כאשר הגיע ברוב המקרים לכתובת הקונים ברכב מסוג מונית.

באותן עסקאות, כמות הסם נעה בין 5-10 גרם, במקרה אחד 15 גרם ובאחר 20, והתמורה שהתקבלה נעה בין 300-900 ₪.

ביום **04.06.2019** בשעה 22:30 או בסמוך לכך, החזיק המשיב בביתו, ברחוב יצחק בן צבי 7, רמלה, בחדר השינה בתוך תיק, סם במשקל של 12.20 גרם נטו.

4. בהחלטתו מיום **22.01.2019**, ציין בית המשפט קמא (כב' השופטת אילה אורן) כי ישנה הסכמה בין הצדדים באשר לקיומן של ראיות לכאורה כנגד המשיב, והורה על קבלת תסקיר מעצר בטרם בחינת שחרורו.

בתסקיר המעצר מיום 16.07.2019, בו נבחנה אפשרות שחרורו של המשיב לחלופה המוצעת בפיקוח המפקחים המוצעים, צוין כי המשיב, בן 38, גרוש ואב לשני ילדים קטינים, טרם מעצרו התגורר בבית הוריו ועבד כנהג מונית, נידון בפלילים בין השנים 2006-2014 בעבירות סמים ואלימות כלפי בן זוג, כאשר בשנת 2008 ריצה עונש מאסר בפועל בגין עבירות סחר בסמים וסיוע.

שירות המבחן התרשם כי המשיב משקיע כוחותיו בשנים האחרונות כאב ומפרנס תוך מאמציו להימנע ממעורבות בפלילים ולנהל אורח חיים יציב, בעבר שיתף פעולה בהליך טיפולי וגילה מוטיבציה פנימית להיעזר בהליך המשפטי על מנת לערוך שינוי בדפוסי התנהלותו, ואף עמד באופן מלא בצו מבחן וצו של"צ שהוטל עליו לאחר הערכת השירות בעבר בעניין הפחתה ברמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה כלפי גרושתו, וכן מגלה נכונות לקשר טיפולי עם שירות המבחן.

לצד האמור, התרשם השירות כי המשיב מתקשה גם כיום להתמודד באופן מיטיב ומקדם עם מצבי סיכון, תוך הימנעות משיתוף סביבתו המשפחתית, היעזרות בהם כגורם מכוון ותומך, ונטייה לחיפוש פתרונות מהירים ומיידים, עונש המאסר בפועל אשר ריצה בעבר בגין עבירות דומות בתחום הסמים לא סייע בהפנמת אפקט הרתעתי וגבולות במידה משמעותית לאורך זמן, והתנהגותו מעידה על דפוסי חשיבה והתנהגות שוליים וכושלים ועל גבולות פנימיים מטושטשים ולקויים, ולפיכך העריך כי קיימת **רמת סיכון משמעותית** להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום הסמים.

באשר למפקחים המוצעים - השירות העריך כי הם אנשים אחראיים המכבדים את מערכת החוק, מבטאים דאגה כנה כלפי המשיב, ביטאו מודעותם לאופי וחומרת האישומים ולמשמעות התנאים המגבילים והם סבורים כי

מעצרו מהווה גורם מרתיע ומטלטל, ואולם, הם מתקשים להבין את מניעיו, לדבריהם המשיב לא שיתפם בקשיים עמם התמודד, והם מסרו כי לא ידעו על הימצאות סם בביתם.

השירות ציין את התלבטותו בסוגיה לאור התרשמותו מהמפקחים המוצעים, נכונותו של המשיב לקשר טיפולי ושיתוף הפעולה שלו עם השירות בעבר, יחד עם העובדה כי התגורר בחלופה המוצעת טרם מעצרו בעת התנהלותו השולית ואף נמצא בה סם, הוא נמנע משיתוף בני משפחתו ונראה כי אף הם לא היו מודעים למוקדי קושי וסיכון עבורו - ולאור היעדר אפקט הרתעתי מעבירות דומות בגין ריצה עונש מאסר בפועל, החלופה המוצעת והמפקחים המוצעים יתקשו לפעול באופן סמכותי ואסרטיבי, ולפיכך לא בא השירות בהמלצה לשחרורו ממעצר.

5. בהחלטה נשוא ערר זה, הורה בית משפט קמא על שחרורו של המשיב בתנאים, כדלקמן:

א. המשיב ישהה ב"מעצר בית" מלא ומוחלט עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, ברחוב בן צבי 7/17 ברמלה, בפיקוח צמוד לסירוגין של המפקחים המוצעים, הוריו בלבד, גב' סבטלנה רפאילוב ומר רושיאל רפאילוב (בהתאמה, להלן: "המפקחים המוצעים" ו"החלופה המוצעת").

ב. הערבים הנ"ל יחתמו על ערבות צד ג' בסך של 50,000 ₪.

ג. המשיב יחתום על התחייבות עצמית בסך של 50,000 ₪.

ד. המשיב יפקיד בקופת בית-המשפט סך של 30,000 ₪.

בית המשפט קמא ציין כי קמה עילת מעצר בהמשך לקיומן של ראיות לכאורה לעבירות של סחר בסם מסוכן, וכן, כי אישום 24 מתאר מכירה לקטינה, אך כעולה מסעיף העבירה - העוררת ככל הנראה הסכימה כי לא הייתה למשיב מודעות לכך שמכר לקטינה.

בנימוקיו, ציין בית המשפט קמא כי המשיב לא היה האדם שהשתמש בטלגראם, הוא לא יצר קשר עם הקונים ולא פעל בתחום רב, וכן, לחובתו חמש הרשעות קודמות, כאשר משנת 2008 ניתן לזהות הפוגה מסוימת בעבריינות בתחום הסמים, ולא ניתן לומר כי הוא סוחר סמים מהמעלה הראשונה שלא ניתן לשקול בעניינו בחלופת מעצר.

בית המשפט קמא ציין כי שירות המבחן התלבט בעניינו של המשיב, אך בסופו של דבר לא בא בהמלצה, והתרשם כי עיקר ההתלבטות היא בשאלה האם ראוי להורות על שחרורו של המשיב למקום מגוריו, שם פעל בתחום הסמים והחזיק את הסם כמפורט באישום הראשון (12 גרם קנביס), מתחת לאפם של בני המשפחה.

בית המשפט קמא קבע כי ניתן להורות על שחרורו של המשיב לחלופה המוצעת, לאחר ששמע את המפקחים, וזאת לאור הטעמים הבאים:

העובדה כי הוריו אנשים נורמטיביים; עולה כי לא ידעו על עיסוקו; התרשמותו כי יקפידו על קיום תנאי השחרור;

קיומם של היבטים בתסקיר המעצר המובילים למסקנה כי יש מקום לשקול חלופת מעצר, כגון האפקט ההרתעתי להליך המעצר, העובדה כי בעבר המשיב שיתף פעולה עם שירות המבחן, ונכונותו לקשר טיפולי עתידי.

בית המשפט קמא עמד על מגמת הפסיקה להחמיר בעניין הליך מעצרו של סוחר סמים שביצע את עבירותיהם תוך שימוש בטלגרס לאור נפוצות התופעה, התחכום והקושי באכיפה, אך ציין כי ישנן פסיקות המאשרות שחרורים גם במקרים כאלה.

על החלטה זו הוגש הערר שבפני.

6. טיעוני הצדדים

לטענת ב"כ העוררת בית המשפט קמא שגה בהחלטתו לשחרר את המשיב לחלופה בבית הוריו לאור חומרת המעשה, הקושי בנתינת אמון בו, ההיבטים השליליים כפי שאלו עולים מתסקיר המעצר, ובפרט כאשר החלופה המוצעת היא במקום בו בוצעו העבירות, וכן לאור עברו הפלילי, ולפיכך, עותר לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

באשר לחומרת המעשה, מיוחסות למשיב ביצוען של 14 עסקאות סחר בסמים אותן ביצע במשך תקופה של חודשיים בלבד, תוך קשירת קשר ויצירת שיטת פעולה מובהקת ובצוותא חדא כדי להגדיל את רווחיו, כך שלאור שיטה זו לא ניתן לפטור את המשיב בכך שחלקו הסתכם רק במסירת הסם ומכירתו, ואלו מקימות עילת מעצר סטטוטורית, אשר לא נסתרה במקרה זה.

נוסף על כך, כיום, בעידן המודרני, קשה לאכוף ולהתחקות אחר מבצעי עבירות, ובפרט במקרה דנן - שכן ניתן לבצע את עבירות הסמים, אשר בוצעו כחלק מרשת, מחלופת המעצר.

באשר למהות העושה, בית משפט קמא שגה עת קבע כי גדר התלבטות שירות המבחן נוגעת למקום החלופה המוצעת או לזהות המפקחים המוצעים - שכן השאלה העיקרית היא מהי רמת הסיכון הנובעת מהמשיב, והאם ניתן לאיינה בהתבסס על רמת האמון שניתן ליתן בו.

שגה בית המשפט קמא עת הורה על שחרורו של המשיב חרף המלצתו השלילית של שירות המבחן - אשר התרשם מדפוסי התנהלותו הבעייתיים של המשיב ומהעובדה כי עונש המאסר שריצה בעבר לא סייע להפנמת אפקט הרתעתי וגבולות, העריך כי קיימת **רמת סיכון משמעותית** להישנות התנהגות עוברת חוק, וכי המפקחים המוצעים לא היו מודעים למוקדי הקושי והסיכון ולא ידעו כי ביצע את המיוחס לו עת התגורר עמם.

כל בני משפחתו של המשיב נחקרו בבית משפט קמא והופתעו לכאורה ממעצרו של המשיב ועיסוקו בסם, וזאת חרף עברו הפלילי הרלוונטי ומאסרו הקודם, והדבר עולה בקנה אחד עם התרשמות השירות.

בית המשפט קמא לא נתן משקל ראוי לעברו הפלילי של המשיב - חמש הרשעות קודמות בעבירות אלימות

במשפחה וסמים, כאשר בשנת 2008 הורשע בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, ואז צורפו בעניינו 6 תיקים שונים שעניינם סחר בסם וסיוע.

במקרה דנן מתקיימים שני כללים פסיקטיים - רק במקרים חריגים סוחר סמים ישוחרר ממעצר, וכן בהינתן תסקיר מעצר שלילי נדרשים נימוקים מיוחדים כדי לסטות מהמלצתו, ואילו בעניינו לא מתקיימים אותם משתנים חריגים.

לאור האמור, מבקשת העוררת לקבל את הערר ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

מנגד - ב"כ המשיב סמך ידו על החלטת בית משפט קמא והנימוקים המפורטים שם, ועתר לדחיית הערר.

באשר לחומרת המעשה, ב"כ המשיב ציין כי **האחר** שלח את המשיב מספר פעמים בתקופה קצרה בת עשרה ימים, ביודעו כי הוא נהג מונית, כאשר למשיב אין נגישות לסם והוא לא שותף ברווחים, והאחר, לו הייתה אותה נגישות - נתון במעצר.

באשר לתסקיר המעצר, שירות המבחן, חרף המלצתו השלילית, ציין כי התלבט בסוגיה זו, שכן המשיב הוכיח בפועל כי הוא יכול לעבוד תחת פיקוחו של שירות המבחן והוא בעל מוטיבציה לעשות כן, לא פסל את המפקחים המוצעים, אשר עשו מאמצים לגייס את סכום ההפקדה הנדרש מיד לאחר ההחלטה, התרשם באופן בלתי אמצעי מהם, ומצא את הורי המשיב מתאימים למשימת הפיקוח.

די בתנאים שנקבעו בבית משפט קמא כדי להבטיח את הריחוק המשיב מהעבירות או מנגישותו לסמים, וכן, המשיב במעצר כבר חודשיים.

החלטת בית משפט קמא מנומקת ועולה בקנה אחד עם החלטות בית המשפט העליון, שם סטה בית המשפט העליון מהכלל המורה על מעצרו של סוחר סמים, וניתן משקל לעובדה כי נאשמים שם לא היו הרוח החיה מאחורי העבירות, בדומה למקרה דנן, בו המשיב היה שלוח בידי האחר - אשר נתון במעצר.

לאור האמור לעיל, סובר ב"כ המשיב כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית משפט קמא ועותר לדחיית הערר.

7. דין והכרעה

עיון בהחלטת בית המשפט קמא, בהחלטות הקודמות שניתנו בהליך זה, בטיעוני הצדדים, בתסקירים ובפסיקה הרלוונטית, מעלה כי יש לקבל את הערר בצורה חלקית, כך שתיבחן אפשרות מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו ברמלה, בפיקוח המפקחים המוצעים.

באשר לתסקיר שירות המבחן - הוא כלי עזר מקצועי המשמש את השופט, והוא איננו כובל את שיקול דעתו. יש להבחין בין מקרים בהם התסקיר מביע עמדה נחרצת ושלילית, שאז דרושה הנמקה כבדת משקל באשר

להחלטתו של בית המשפט לסטות מהתסקיר, לבין מקרים בהם התסקיר מביע הסתייגות מסוימת משחרור, או נמנע מלהמליץ על שחרור, שאז לבית המשפט שיקול דעת רחב יותר [ראו: מ"ת (מחוזי ת"א) 14280-04-17 **לורי שם טוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.04.2018); בש"פ 1871/18 **עבדו אבו סריה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.03.2018); בש"פ 1246/13 **מדינת ישראל נ' מהנד ברקאט** (פורסם בנבו, 15.02.2013); בש"פ 2006/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 15.03.2010)].

בעניינו - שירות המבחן לא מביע המלצה נחרצת ושליטת כנגדו שחרורו של המשיב, אלא ציין כי התלבט בסוגיה, אך לבסוף החליט שלא לבוא בהמלצה לשחרור המשיב, לאור מיקומה של חלופת המעצר, העובדה כי המשיב נמנע משיתוף בני משפחתו בקשייו וכי אלו לא היו מודעים למוקדי הקושי והסיכון, ולאור היעדר אפקט הרתעתי מעבירות דומות בגין ריצה עונש מאסר, ולפיכך - במקרה זה קיים שיקול דעת רחב יותר, ולא דרושה הנמקה כבדת משקל באשר להחלטה לסטות מההמלצות בתסקיר המעצר.

בעבירות סמים הכלל הוא למעצר, כאשר חלופת מעצר היא חריג לכך, ויפים לעניינו דבריו של כבוד השופט א' שטיין בבש"פ 3358/19 **מדינת ישראל נ' יניב בן עוז** (פורסם בנבו, 17.05.2019):

"הלכה עמנו היא שבהימצא ראיות לכאורה לביסוס האישום בעבירת סחר בסמים, מן הדין לעצור את הנאשם עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח - זאת, כדי להגן על שלום הציבור מפני עבריינות סמים וכדי להפיג את החשש שהנאשם יבצע עבירות סמים דומות כאשר יימצא בחלופת מעצר. לכלל זה קיים חריג צר בדמות "נסיבות מיוחדות", שמתקיימות, על פי רוב, כאשר "גילו של הנאשם צעיר, עברו הפלילי נקי ומעורבותו בעבירות היא מצומצמת בלבד", כפי שהוסבר על ידי השופט ד' מינץ בבש"פ 8262/18 **אבו קרינאת נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.12.2018). בעניין זה ראו גם את החלטתי בבש"פ 8667/18 **מדינת ישראל נ' מיעראי**, [פורסם בנבו] פסקאות 8-9 (7.12.2018) (להלן: עניין מיעראי)."

[ראו בנוסף: בש"פ 2430/18 **ריאבצה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.03.2018); בש"פ 17/6544 **סאלי אמר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.08.2017); בש"פ 17/3361 **מדינת ישראל נ' שמואל ליזרוביץ'** (פורסם בנבו, 22.06.2017); בש"פ 2196/15 **אורן רבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.04.2015); בש"פ 1566/14 **אבו עמר עבד רבה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 07.03.2014)].

בבש"פ 8800/10 **אלטלאקה נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.12.2010) נקבע כי הטעמים העומדים בבסיס התפיסה שלא לשחרר נאשם לחלופת מעצר בעבירות סמים הם פגיעתם הרעה של סמים בחברה, רצון לגדוע את שרשרת הפצת הסם והעובדה כי סחר בסם יכול להתבצע גם מחלופת מעצר.

בעניינו, עולה כי המשיב לא עומד לכאורה בחריג לכלל, שכן עברו הפלילי איננו נקי - ויש לו אף עבר פלילי בעבירות סמים, הוא ריצה בגין הרשעה זו 18 חודשי מאסר, ואף הפסיקות שהגיש ב"כ המשיב לעיוני בעניין זה אינן מועילות, שכן אלו עוסקות בנאשם ללא עבר פלילי.

עם זאת, ולאור הטעמים העומדים בבסיס הכלל ונסיבות ביצוע העבירה - המשיב לא השתמש בטלגרס, לא יצר קשר ראשוני עם הקונים, לא סיכם עם הקונה את פרטי המכירה, לא גילה כל תחום בביצוע העבירות וכל תפקידו הסתכם בשליחות - באמצעות תנועה ממקום למקום - נראה כי ניתן לבחון אפשרות של חלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני, שכן אפשר כי אלו יגדעו את שרשרת הסם וימנעו מהמשיב לשוב על עבירותיו על אף שלא ישהה במעצר של ממש, וזאת בשונה מאדם שיצר קשר ראשוני עם הקונים וסיכם עמם על פרטי המכירה, ובפרט כאשר עשה זאת באמצעות טלגרס.

נסיבות ביצוע העבירות

נסיבות המעשה חמורות, שכן הן כוללות 14 עסקאות סמים, תוך קשירת קשר ויצירת שיטת פעולה עבריינית, והתארגנות שיטתית.

עם זאת, חלקו של המשיב קטן מהאחר - כמפורט לעיל, ולא עולה כי היה הרוח החיה מאחורי אותן עסקאות סמים, שבוצעו במשך 10 ימים בלבד, ויש לכך השלכה על המסוכנות הנשקפת ממנו.

באשר למכירת סם לכאורה לקטינה - נסיבה זו יכולה להביא להגברת המסוכנות הנשקפת מהמשיב, שכן זו גדולה יותר באופן משמעותי ממכירת סם על ידי מבוגר למבוגר אחר, ואולם, המבקשת לא ייחסה למשיב מודעת לכך שמדובר בקטינה, ומכיוון שהוא לא הגורם שיצר עמה קשר ראשוני ואישר את המכירה - לא מצאתי מקום ליתן לכך משקל לחובתו.

עם זאת, מצאתי ליתן משקל לסוג הסם שנסחר - שכן לא דובר על סחר בסם מהסוג הקשה:

כבוד השופט י' זמיר עמד על ההבדלים בין סוגי הסמים:

"אכן יש הבדל מהותי מבחינת הנזק בין הרואין לבין חשיש. הבדל זה עשוי לבוא לידי ביטוי גם במדיניות המעצר [...]"

[ראו: בש"פ 3899/95 מדינת ישראל נ' רחאל ג'מאל, מט(3) 164 (1995).]

הבחנה נוספת בין סוגי הסמים ניתן לראות בדבריו של כבוד הש' ע.ר. זועבי, שציין כי:

"הלכה מיוסדת היטב היא, כי בהיעדר נסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות דופן, דינו של מי שעוסק בסחר בסם מסוכן להיעצר עד תום ההליכים. העבירה של הספקת סם בכמויות ניכרות ומן הסוג הקשה מקימה חזקה נגד המבצע שהוא מסכן את שלום הציבור."

[ההדגשות בציטוט הוספו על ידי הח"מ.]

[ראו: בש"פ (ירושלים) 6039/97 מדינת ישראל נ' מוניר בן אברהם יוסף (פורסם בנבו, 14.10.1997).]

מיהות העושה

תסקיר המעצר מעלה תמונה מורכבת באשר למשיב - אשר השקיע כוחותיו בשנים האחרונות כאב ומפרנס, עשה מאמצים להימנע ממעורבות בפלילים, שיתף פעולה בעבר עם השירות ונתרם מכך, ואף מגלה מוטיבציה פנימית להיעזר בהליך המשפטי כדי לערוך שינוי בדפוסי התנהלותו, ועולה כי השירות התלבט בסוגיית מעצרו של המשיב. השירות התרשם כי המשיב מתקשה אף כיום להתמודד באופן מיטיב עם מצבי סיכון, והדבר ניכר מכך שביצע את המיוחס לו חרף עברו הפלילי הרלוונטי ומעצרו הקודם, וכן, נמנע משיתוף סביבתו המשפחתית בקשייו, נוטה לחפש פתרונות מהירים, בעל דפוסי חשיבה והתנהגות כושלים, לא הורתע כנדרש ממעצרו הקודם, וקיימת רמת סיכון משמעותית להישנות התנהגות עוברת חוק.

לאור האמור וכן לאור עברו הפלילי הרלוונטי של המשיב - על אף שזה, יחד עם חלקו בביצוע העבירות, אינם מעלים כי מדובר בסוחר סמים מהמעלה הראשונה - עולה כי האמון שניתן ליתן במשיב מוגבל, ולפיכך לא ניתן לשחררו ממעצר לחלופה המוצעת.

ואולם, לאור נסיבות ביצוע העבירה והשלכותיהן לגבי המסוכנות הנשקפת מהמשיב, וכן לאור ההיבטים החיוביים בתסקיר, ניתן ליתן במשיב אמון מוגבל ולבחון אפשרות למעצרו בפיקוח אלקטרוני.

המפקחים המוצעים

שירות המבחן התרשם כי מדובר באנשים אחראיים המכבדים את מערכת החוק, הם מבטאים דאגה כנה כלפי המשיב, מודעותם לאופי וחומרת האישומים ולמשמעות התנאים המגבילים, ואולם, הם מתקשים להבין את מניעו, המשיב לא שיתפם בקשייו וכן לא ידעו על הימצאות סם בביתם.

נוסף על כך, על אף עברו הפלילי הרלוונטי של המשיב ושיבתו במעצר, עולה כי אמו של המשיב הופתעה ממעורבותו הנוכחית, ובעדותה מסר כי **"אני הייתי בשוק שהוא יכול ככה להתעסק בדברים כאלה..."** [ראו: עדותה בבית משפט קמא מיום 22.07.2019, עמ' 7 ש' 27-28].

עם זאת, בית משפט קמא ושירות המבחן התרשמו באופן חיובי מהמפקחים המוצעים, ובעניין זה, בית המשפט העליון עמד לא פעם על יתרונה של הערכאה הדיונית בהערכת חלופות מעצר, לאור התרשמותה הבלתי אמצעית מהמפקחים המוצעים [ראו: בש"פ 5642/18 **אביתר חג'אני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 09.08.2018); בש"פ 1454/18 **תומר מור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.02.2018); בש"פ 9713/17 **חלפון שקיר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.12.2017)] - ולפיכך עולה כי ניתן ליתן בהם אמון, ולו חלקי - שכן בשלב זה, לאור מעורבותו הקודמת של המשיב עם החוק בענייני סמים, הדעת נותנת כי המפקחים המוצעים לא היו צריכים לגלות את אותה מידה של הפתעה מהמיוחס לו.

על אף האמור, העובדה שהמפקחים המוצעים לא היו מודעים לסם בביתם איננה כה מפתיעה, שכן מדובר בגבר מבוגר שהיה מעורב לכאורה במיוחס לו במשך עשרה ימים בלבד, וכן, אפשר כי המפקחים המוצעים התרשמו לטובה מהליך השיקום שעבר, כפי שאף עשה זאת השירות, ולפיכך הופתעו ממעורבותו השולית החוזרת.

לאור האמור, מצאתי כי על אף האמון שניתן ליתן במפקחים המוצעים, זה איננו מלא, ויש להדק את התנאים בהן ישהה המשיב - ולבחון את מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

המיקום הגיאוגרפי של החלופה המוצעת

מיקומה הגיאוגרפי של החלופה המוצעת איננו אידיאלי, שכן מדובר על המקום בו פעל בתחום הסמים, ואולם, לאור כל המפורט לעיל, ובפרט טיב חלקו של המשיב בביצוע העבירות, היכולת לאיין את מסוכנותו באופן יעיל במעצר בפיקוח אלקטרוני, נכונותו לקשר טיפולי, העובדה כי בעבר נעזר בשירות וביצע את הנדרש ממנו באופן מלא, וכן לאור התרשמותו החיובית של בית משפט קמא מהמפקחים המוצעים - מצאתי כי ניתן לבחון אפשרות מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

8. אשר על כן הערר מתקבל באופן חלקי והחלטת בית המשפט קמא על שחרורו של המשיב לחלופה המוצעת - מבוטלת.

9. בהתקיים טעמים מיוחדים המצדיקים זאת כמפורט בהחלטתי - אני מורה על קבלת חוות דעת היתכנות למעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו, ברחוב בן צבי 7/17 ברמלה, וזאת עד ליום 08.08.2019 שעה 12:00.

הדיון יוחזר לבית משפט קמא לבחינת אפשרות מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

10. עותק ההחלטה יישלח למינהלת האיזוק - לצורך עריכת חו"ד כנ"ל.

11. המשיב יוותר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון בבית משפט קמא על ידי שב"ס.

ניתנה היום, כ"ז תמוז תשע"ט, 30 יולי 2019, בנוכחות
הצדדים.